

Geronimo Stilton

L'ESTRANY CAS
DEL LLADRE DE LES

DEIXALLES

Estrella Polar

Geronimo Stilton

**L'ESTRANY CAS
DEL LLADRE DE LES
DEIXALLES**

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són copyright, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantycia S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Editing d'Alessandra Rossi

Direcció artística de Iacopo Bruno

Coberta de Giuseppe Facciotto (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic de Pietro Piscitelli/theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals de Roberto Ronchi (disseny) i Ennio

Bufi MAD5 (disseny pàgina 124), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapes d'Andrea da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història de Giuseppe Facciotto (disseny), Carolina Livio (tinta),

Daria Cerchi i Valeria Cairoli (color)

Coordinació artística de Roberta Bianchi i Lara Martinelli

Grafisme de Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Lo strano caso del ladro di spazzatura*

© de la traducció: 2023, David Nel-lo

© 2019, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME, Milà, Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantycia S.p.A., Corso Magenta, 60/62, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantycia.it / www.atlantycia.com

© 2023, Editorial Planeta, S. A.

© 2023, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2023

ISBN: 978-84-1389-514-7

Dipòsit legal: B. 9.863-2023

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de **paper ecològic** i procedeix de boscos gestionats de manera **sostenible**.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

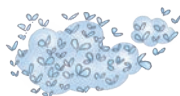
La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries.

En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraiem que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk.

UN NÚVOL DE MOSQUETES

Era una nit d'estiu i feia una **CALOR** espantosa. Em girava i regirava al llit sense poder agafar el son, mentre mirava la **LLUNA** plena que relluïa en el cel estrellat de Ratalona...

Em vaig adormir quan ja era a trenc d'alba, però poc després el so del despertador em va sobresaltar: **RING, RING, RING!**

Per mil formatgets de bola, havia d'afanyar-me cap a la feina!

Ai, perdoneu, encara no m'he presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins!

Bé, doncs el que us deia, vaig córrer cap al despatx i em vaig instal·lar de pressa a l'escriptori.

Estava escrivint un article sobre la **història del formatge** quan la porta es va obrir i vaig sentir una olor estranya...

...més que olor, era una pesta...

...més que pesta, era una fetor...

...més que **FETOR**, diria que era pestilència!

Vaig ensumar millor i vaig cridar:

—Per mil formatgets de bola... qui hi ha?

Des de la porta em va saludar
un morro espavilat..., uns
bigotis bigotis escabellats...,
dos ulls molt trapelles... i un
impermeable de color groc
plàtan...

El vaig reconèixer de seguida: era el meu amic Xafarot Nesquitt, l'**INVESTIGADOR** més famós de l'Illa dels Ratolins!

Un moment... No va ser fins aleshores que no em vaig fixar en un detall estrany: s'havia posat al nas una **pinça d'estendre** la roba de color groc formatge!

—Geronimo, em *bodries* fer un favor? —va esgüellar, amb veu nasal.

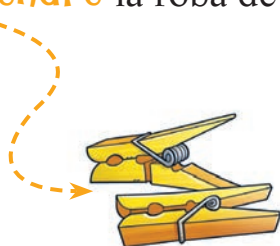
—**Però què dius?** —vaig cridar.

Ell va repetir amb veu més forta:

—Que no *b'entens*? *Becessito* un favor, es *bolt* urgent, urgentíssim!

A mi em **tremolaven** els bigotis de l'exasperació:

—No entenc res del que em dius! Per què no et treus la pinça del nas?

—Geronimet, necessito un favoret, però és urgent, **URGENTÍSSIM!**

—Uhm... cada vegada que em vens a trobar és per demanar-me un favor, i sempre és urgent, urgentíssim! —vaig rondinar—. I sempre m'acabes ficant en embolics... Però, a més a més, què és aquesta **PUDOR?** I què hi tenen a veure les pinces d'estendre la roba? Ell va fer un salt cap al meu escriptori i de les butxaques de l'impermeable li van **caure** un munt de pinces d'estendre la roba!

—Geronimet, necessito de seguida una ajudeta urgentíssima per a una coseta greu que està passant a Ratalona... Hi ha un lladret que ronda i que roba... ehem... roba... ehem... roba...

—Un lladre? Aquí, a Ratalona? Que roba? Però què és el que **roba?**

Ell va exclamar en un to dramàtic:

—Un lladret que roba... les deixalles! Vet aquí el perquè d'aquesta pudoreta: he estat **INVESTIGANT** brossa i escombraries!

—Eeeeh? Un lladre de...

LES DEIXALLES?

—vaig cridar.

Però qui voldria robar les deixalles... Qui, qui, qui?

—Però sobretot per què, per què, per què?

—va xisclar.

En aquell mateix moment va entrar la meva germana Tea, que es tapava el nas, fastiguejada.

—Ger, des de quan no et dutxes? El teu despatx fa pudor de claveguera en ple estiu! Després va mirar-se Xafarot:

—Ah, ets tu el que deixes anar aquesta **FORTOR?** Que no et rentes? Au, confessa!

Així que la va veure, a Xafarot li van tremolar

els bigotis de l'emoció (ell té **debiilitat** per la meva germana!):

—Ai, Tea meva, perdona'm per la pudoreta, però és que és una conseqüència de la meva investigacioneta... Però t'ho prego, convenç Geronimet perquè m'ajudi a resoldre el misteri del lladret de les deixalles...

Tea va comentar, interessada:

—Un lladre de les deixalles? Quina cosa més estranya, oi? Amb això potser podria redactar un **article** molt interessant per a *L'Eco del Rosegador!*

Va prendre una decisió fulminant (ella sempre és superràpida de reflexos!) i va ficar-se a la butxaca la **CÀMERA FOTOGRÀFICA:**

—Vinga, Geronimo, correm a investigar!

Xafarot li va fer el besamans:

—Tea meva, ja t'ho havia dit, que et trobo encantadora, oi? I que series la meva promesa ideal? I...

—Uff, ja m'ho has dit un miler de vegades, però per ara ni parlar-ne! —el va tallar—. Au, som-hi, que tenim pressa!

Vaig intentar **eScaquejar-Me**.

—La veritat és que jo tinc molta feina i...

Però ja era massa tard: com sempre, el meu amic Xafarot m'havia enredat, i la meva ger-

mana m'havia embolicat, i jo m'havia compli-
cat la vida!

I em van **ARROSSEGAR** fora, tot cri-
dant:

—Vinga, Geronimet, no ens vinguis amb ca-
màndules, que ets un dropo!

